

KIDAĆ (1) *vb impf*

3 pl praes kidają.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Rzucać [co]: wykidam też oštánki domu Iárowehámowego iáko kidáią gnoy áż do łzczątká [sicut succiditur sterquilinium, donec consumetur]. BudBib 3.Reg 14/10.

Synonimy: ciskać, miotać, rzucać.

Formacje współrdzenne: wykidać; kinąć, przykinąć; przykiwać.

ZCh